

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	50 Lei
Pe jumătate de an	25 „
Pe un pătrar de an	12 „
Un număr	1 Leu.
Pentru străinătate pe un an	80 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 60 Lei, până la 200 de cuvinte 90 Lei, de aci în sus 120 Lei.

Nr. 217 Pres. ex 1923.

IOSIF

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al
Eparhiei ortodox-române a Caransebeșului.

*Tubitului Cler și popor credincios,
Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru
Iisus Christos!*

„Cercetatu-ne-a pe noi de sus Mântuitorul nostru... și cel din întunec și din umbră am aflat adevărul...” (Svetilna)

Zile după zile, luni după luni, ani după ani trec în vecinicie, iubirii mei, și cu aceste zile, luni și ani trecem și noi, adăugându-ne la părinții noștri. În viața noastră pământească, în zbuciumările de toate zilele sunt și momente însemnate de odihnă, de reculegere, de înălțare sufletească. Momente, cari ni aduc aminte de dragostea lui Dumnezeu cătră oameni, de binefacerile Lui, de nemărginita Lui îndurare și milostivire față de neamul omenesc.

Un astfel de moment este sărbătoarea Nașterii Domnului nostru Iisus Christos, care mă îndeamnă să vin cu duhul în mijlocul vostru, iubirii mei, ca să o prăznuim împreună după cuviință. Căci: „Astăzi Christos în Vitleem să naște din fecioară; astăzi Cel fără de început să începe, și Cuvântul să întrupează”.¹⁾ Cuvântul, cel mai nainte de veci, care era la început, și care era la Dumnezeu. Cuvântul, Dumnezeu s'a întrupat, când a venit plinirea vremii, pentru ca să mântuiască neamul omenesc.

Mântuitorul a cercetat de sus neamul omenesc și prin Dânsul am scăpat de întunec, căci am aflat dela Dânsul adevărul, care să lumineze calea noastră cătră mântuire.

Deci, bucurie și veselie duhovnicească să pătrundă sufletele noastre, astăzi, când prăznuim întruparea Mântuitorului.

Să ne reculegem, să întărim sufletele și cugetele noastre, și luminați de adevărul vestit de Mântuitorul, a cărui naștere în Vitleemul Iudeei o prăznuim astăzi, să pășim în calea vieții, spre ținta noastră, care este mântuirea sufletească și fericirea vecinică, unirea noastră cu Dumnezeu, Ziditorul nostru.

* * *

1) Lăudăciuni.

Omul este o ființă constatătoare din suflet și trup, și înzestrată cu minte și cu voință liberă. El, la lumina adevărului vestit de Mântuitorul, poate cunoaște cu mintea sa ceea ce este bine și ceea ce este rău, și poate cu voința sa să se hotărască liber spre bine sau rău, să aleagă binele sau răul. Am aștepta, ca omul în toate împrejurările, cunoscând binele, să se hotărască spre acesta. Și cu toate acestea, durere, nu este așa. Să întâmplă și contrariul, și încă foarte des. Și aceasta vine de acolo, că în om, în urma păcatului strămoșesc, este o neîntreruptă luptă între trup și suflet, pecând între aceste două părți a-le omului ar trebui să existe o armonie deplină, spre mărirea lui Dumnezeu, căci zice sfântul apostol Pavel: „*Măriți pe Dumnezeu în trupul și sufletul vostru, care sunt a-le Lui*“.¹⁾ Această armonie să înființeze, dacă trupul este supus sufletului, dacă omul grijește în rândul dintâiu de trebuințele sufletești, și apoi de cele trupești, întrucât acestea au să slujească celor sufletești. În acest caz mintea cunoscând binele, voința să va hotărî spre acesta, pentru că ea nu va fi împedecată și ademenită de poftele și dorințele trupești.

Dară în natura omenească înclinările rele, diferitele patimi au prins rădăcini și acestea să opun sufletului, minții, și le înving adeseori, dacă nu aproape totdeauna. Despre acesta fieștecare se va convinge, dacă se va examina pe sine, dacă i-și va întoarce privirile sufletești asupra internului său.

Așa se esplică faptul, că deși cunoaștem învățăturile dumnezeescului Mântuitoriu, totuși păcatele ne stăpânesc. Păcatele, patimile omenești au adus și aduc ură și vrajbă, războaie, împărechieri între popoare, neînțelegeri în familii și între frați; înstrăinare de iubirea frățească, de virtuțile creștinești, de viața curată-morală.

Să privim starea în carea ne aflăm astăzi. Socoteam, că înfricoșatul războiu prin carele am trecut, va fi un foc, un cuptoriu curățitoriu, din carele să iasă la suprafață aurul curat, suflete înălțate, pline de dragoste frățească, nobilitate de suferințele și grozăveniile războiului. Da, au ieșit aur, dară au ieșit la suprafață, în juru-i, și hidoase capete de șerpi veninoși, cari ne tulbură privirea și seninătatea sufletească; și cari sunt ieșiți din pântecelul șerpelui, care a ademenit în Raiu pe Adam și Eva.

Înțeleg sub aur virtutea și vitejia neamului nostru românesc, carea cu ajutorul lui Dumnezeu a învins trufia vrăjmașilor; înțeleg înfăptuirea României de astăzi și feluritele așezăminte de dragoste creștinească, ce s'au înființat; înțeleg desrobirea popoarelor fost subjugate. Dară, pentruca bucuria noastră să fie tulburată, au ieșit la iveală și capetele de șerpi veninoși, cari sunt păcatele și patimele omenești, cari nefiind înfrânate prin voință tare, copleșesc mintea, copleșesc sufletul. Acestea s'au ivit ca ciupercile după o ploaie de primăvară: iubirea de argint, dorul neînfrânat după îmbogățire grabnică, și pe orice cale, luxul, invidia, egoismul și prin acesta răcirea iubirii deaproapelui, în unele părți patima beuturii, a petrecerilor și desfrâului, diferite boale provenite din desfrâu și patimi urâte și mai presus de toate înstrăinarea de biserică și nerespectarea învățăturilor ei, din care înstrăinare și nerespectare au urmat toate cele de mai 'nainte. Și nu e de mirare, căci grozăviile războiului au învățat inimile, împrejurările războiului, au dat prilej la câștiguri ușoare materiale, iară bunăstarea materială câștigată fără multe sudori a produs în mulți mândrie și astfel s'a aprins în mulți dorul de trai în desfătări, lux și desmerdări.

Să repetă ceea ce s'a întâmplat în Rai cu Adam și Eva. Acolo diavolul în chipul șerpelui i-a ademenit să nu asculte de porunca lui Dumnezeu, ci să mănânce din pomul cel oprit, zicând, că de vor mânca din pomul oprit li-se vor deschide ochii și vor fi ca Dumnezeu.²⁾ Au mâncat, și nu că s'ar fi făcut ca Dumnezeu, ci s'au rușinat, ochii li-s'au deschis și au văzut că sunt goi, au pierdut nevinovăția. Aici avuția este șerpele, care, pe cel robit de ea, i-l pătează cu păcatul mândriei și i-l îndeamnă să nu asculte de poruncile lui Dumnezeu, de mintea sănătoasă, de suflet, întrebuițând cu înțelepciune averea spre binele obștesc și spre propriul bine moral, ci să trăiască în desmerdări, căci aceea ar fi fericirea

1) I. Cor. c. 6, v. 19--20. 2) Facere c. 3 v. 4--5.

și scopul vieții. Dară va veni vremea, când acesta, istovit de puteri, deschizându-i-se ochii va vedea, că este gol de orice faptă bună și morală și să va rușina, că a pierdut averea și prețiosul timp în care putea să se îmbogățească în fapte bune, morale, la lumina învățăturilor Mântuitorului, cari să păstrează în sfânta biserică.

Este neapărat de lipsă, ca capetele urâte a-le șerpilor veninoși, cari au eșit la suprafață, să fie sfărâmate. Dară cine le-va putea sfărâma? Când au păcătuit strămoșii noștri Adam și Eva, Dumnezeu le-a promis, că va veni un Mântuitor, care va zdrobi capul șerpelui. Mântuitorul a venit în persoana Fiului lui Dumnezeu, Iisus Christos, a cărui naștere o prăznuim, și El zdrobind capul șerpelui, prin învățăturile și moartea Sa pe cruce a eliberat pe Adam și urmașii lui, omenimea, de sub povara păcatului strămoșesc, deschizându-ne Ceriurile. Tot Mântuitorul Iisus Christos va zdrobi capetele șerpilor arătați, căci El este și va fi pururea în mijlocul nostru, El și învățăturile Lui. Să ne întoarcem spre Iisus Mântuitorul și spre învățăturile Lui, ce ni-se vestesc de sfânta biserică; aceste sunt armele cu cari se vor zdrobi și sfărâma acei șerpi veninoși.

Să cere dela noi, ca să îmbrățișăm aceste arme spre folosul nostru sufletească. Să iubim pe Dumnezeu din tot sufletul nostru și pe deaproapele nostru, ca pe noi înșine. Să fim cumpătați în îmbrăcăminte, mâncare și beutură; să umblăm în trezvie și curățenie sufletească și trupească; să dăm mână de ajutor celor lipsiți și în strâmtorare, căci, după cuvintele Mântuitorului, ceea ce facem acestora, facem însuși Mântuitorului, și ni-se va socoti la ziua judecării.

Dară, iubii mei, mai este o mare datorie față de noi, față de urmașii noștri, de viitorul nostru; și pentru aceasta avem mare răspundere înaintea lui Dumnezeu. Kumea este plină de ispite. Trebuie deci, ca să feriți copiii voștri de ispitirile și ademenirile lumii. Copiii sunt cei mai prețioși dar, ce-l aveți dela bunul Dumnezeu, de aceea îi și încunjuțați cu deosebită dragoste. Aceștia sunt mândria voastră și nădejdea neamului. In ei trăiți voi, trăește neamul nostru. Grijiți ca să crească în ascultare și iubire față de părinți, în iubire față de Dumnezeu și de biserica noastră în care s'au încreștinat, în curățenie sufletească și trupească; în viață religioasă și morală. Căci zice Mântuitorul: „Lăsați pruncii să vină la mine, că unora ca acestora este împărăția cerurilor,¹⁾ și zicând acestea i-a binecuvântat. Iar sfântul apostol Pavel zice: „Voi, părinților, nu întăriți pe copiii voștri spre mânie, ci creșteți-i în învățătura și îndreptarea Domnului.²⁾”

Așa făcând pregătiți și asigurați viitorul familiilor voastre, și a neamului nostru, și împliniți voia lui Dumnezeu, Mântuitorului Iisus Christos, care prin binecuvântarea pruncilor care i-s'au adus înainte, a binecuvântat pe toți, deci și pe cei de acuma, pe copiii voștri.

* * *

Mulțămind bunului Dumnezeu, că ne-a ajutat să prăznuim împreună sfânta și mântuitoarea naștere a Domnului nostru Iisus Christos, și că m'a învrednicit să vă întretin, iubii mei fii sufletești, cu cele de până aci, la această prăznuire, ferbintea mea dorință este, ca cuvintele mele arhipăstorești să afile loc prielnic în sufletele și inimile voastre, ca duhul păcii să vă adumbrească și iociodată să nu răcească dragostea voastră împrumutată, ci luminați cu lumina adevărului descoperit de Domnul nostru Iisus Christos să vă întăriți în viață religioasă și morală, preamărindu-se astfel Dumnezeu în trupul și sufletul vostru, care sunt a-le Lui.

Darul Domnului nostru Iisus Christos să fie cu voi cu toți. Amin!

Dat în reședința noastră episcopescă din Caransebeș, la sărbătoarea Nașterii Domnului, 1923, anul Arhipăstoriei Noastre al patrulea.

Al vostru tuturor

Cu dragoste părintească

Dr. Iosif Tr. Badescu

Episcop:

„Christos pe pământ, înălțați-vă“!

Cu fața plină de lumină și bucurie stăm astăzi în preajma peșterii din Vitleem și vedem adevărindu-se cuvintele Prorocului: „*Poporul ce umblă întru întenerec a văzut lumină mare; cei ce locuiți în laturea și în umbra morții, lumină va străluci preste voi*“ (Isaia IX. 2.). Și împreună cu Psalmistul strigăm și noi: „*Dat-ai veselie în inima mea*“ (Ps. IV. 8.), căci astăzi a devenit realitate nădejdea noastră de eri.

„*Christos se naște, măriți-L; Christos din ceriuri întimpinați-L; Christos pe pământ, înălțați-Vă...*“ așa cântă astăzi biserica, mireasa lui Christos, ca și cei din întunec și din umbră să afle adevărul, că Mesia cel dorit și prevestit de proroci s'a născut pe pământ.

Ca și pruncii cei nevinovați, cari se bucură de ziua Crăciunului pentru darurile ce le primesc, așa și noi ne bucurăm de Darul cel mare, care ne-a adus „*lumina cunoștinței*“. Prin „*Christos Soarele dreptății*“ a căzut zidul ce ne despărția de Dumnezeu prin păcat și ni s'a deschis vieța cea unic adevărată: *vieța în Dumnezeu.*

Păstorii, cărora li-a vestit îngerul vestea de bucurie, că li-s'a născut Mântuitorul, — „*au venit de grabă și au aflat . . . pruncul culcat în iesle și văzând au spus pentru cuvântul ce se grăise lor de pruncul acesta*“ (Luca II. 16—17).

Acești păstori pioși au fost recunoscători grației divine, de care au avut parte și nu numai, că au păstrat credința nestrămutată în Mântuitorul, dar' au spus și altora cele auzite și văzute, ca și dânșii se cunoască, „*că pentru noi s'a născut cocon tiner*“. De aceea și zice ev. Luca (II. 18): „*Și toți cei ce au auzit s'au mirat de cele ce s'au zis de păstori către dânșii*“.

Biserica este astăzi cu adevărat peștera din Vitleem și cu tot dreptul ne cheamă la sînul său, căci Mântuitorul este real prezent în ss. particile din chivotul-iesle din s. altar.

Christos se aproprie azi din nou de casa prietenească și bucuroasă de oaspeți a inimei noastre. Nu vom fi deci, ca cei din Vitleem, cari n'au avut loc pentru Dânsul, ci-L vom primi, căci știm: „*că așa de mult a iubit Dumnezeu lumea, în cât pe unul-născut Fiul Său l-a dat, ca tot cel ce crede întru Dânsul să nu piard, ci să aibă vieță de veci*“.

Dar nu numai atât, ci ne vom nizu, ca și păstorii, ca prin căldura credinței noastre

să gătim căile Domnului și în inimile celor ce cred, că nu mai au loc pentru dânsul.

Biserica ne strigă: „*Christos pe pământ, înălțați-Vă*“, . . . căci, vai! mulți sunt Irozii, cari voiesc să turbure pace și bună voirea adusă de El.

Pr. S.

MAGII.

(Traducere după Giovanni Papini de preotul P. CHIRICĂ)

Câteva zile mai târziu după nașterea Domnului, au sosit din Haldeia trei magi și s'au închinat lui Isus. Poate că veniau din Ecbatana sau de pe țărmurile Caspice. Călări pe cămile, cu sacii plini atârnați la șei, ei au trecut prin vadul Tigrului și al Eufratului, au trecut peste deșertul nomazilor, mergând dealungul Mărei Moarte. O stea nouă — asemenea unei comete, care câte odată vestește nașterea unui profet sau moartea vre-unui împărat — îi călăuzise până în țara evreiască. Veniseră să se închine unui rege și au găsit un copil de țâță într'un staul.

Cu câte-va mii de ani înaintea lor, venise din Răsărit o regină în Iudeea, aducând și ea darurile ei: aur, miresme și pietre nestimate. Dar ea găsisse pe tron pe cel mai mare rege, care a domnit vre-odată peste Israel și învățase de la el, aceea ce nimeni n'ô învățase încă. Iar magii vestiți ca mai deștepți de cât regii, nu vedeau de cât un copilăș de câte-va zile, care nici nu putea întrebă nici nu putea răspunde; un copil, care om deplin făcându-se, trebuia să disprețuiască comorile materiale și știința materiei.

În Persia și Mezia, magii nu erau regi, ci stăpânii regilor; ei călăuzeau pe aceia, cari conduceau popoarele. Preoți, talmăcitori de vise, gâcitori, miniștri. Singuri ei puteau vorbi cu Ormuzd — zeul binelui. Singuri ei cunoșteau viitorul; ei ucideau cu propriile lor mâini animalele, care erau dușmane omului: șerpi, insecte vătămătoare, păsări periculoase. Ei curăteau sufletele și câmpurile. Dumnezeu nu primia decât jertfele lor și nici un rege nu hotărâ vre un război, până nu-i întreba. Stăpâni pe tainele pământului și ale cerului, ei stăpâneau neamul lor în numele religiei și ale științei. În mijlocul unui popor care trăia pentru materie ei înfățișau partea spirituală.

Prin urmare era drept, ca ei să vie să se închine lui Isus. După animalele — care sunt Natura, după ciobanii cari — sunt Poporul, vine această putere — Știința, care îngenunche înaintea ieslei din Betleem. Vechea castă (tagmă) preoțească din Răsărit se supunea noului stăpân, a cărui vestire o va primi Apusul; preoții săi îngenun-

che înaintea aceluia, care va supune știința literelor și a numerilor unei științe nouă, aceea a iubirii

Magii la Betleem înseamnă teologii vechi, care recunosc *descoperirea* definitivă; înseamnă *știința*, care se umilește înaintea *nevinovăției*; înseamnă *bogăția*, care cade la picioarele *sărăciei*.

Ei oferă lui Iisus acel aur, pe care El îl va urî; nu pentru ca să vie în ajutorul săraciei călătorilor, ci pentru a asculta la timp sfatul Evangheliei: vinde ceea ce ai și dă-le la săraci. Ei nu ofereau tămâie pentru a birui puterea statului, ci pentru că riturile lor trebuiau să moară și că fumurile și parfumurile sunt fără de folos la templele lor. Ei ofereau smirnă, care servește la îmbălsămatul morților, pentru că ei știa, că Fiul va muri și că Mama, care râdea azi, va trebui să îmbălsămeze trupul mort.

Ingenunchiați pe pae în mantalele lor strălucite, se ofereau pe ei înșiși, ei cei puternici, cei învățați, vrăjitori, ca o dovadă de supunere a lumii.

Iisus a căpătat de acum toate titlurile, la care are drept. Abia plecați magii, începu persecuția celor cari îl urau și îl vor urî până la moarte.

(„Dumineca Ortodoxă“.)

Unificarea Calendarului.

— Hotărârea Sfântului Sinod al bisericii ortodoxe din regatul României, cu privire la îndreptarea calendarului Iulian —

Sfântul Sinod al bisericii ortodoxe române autocofale, întrunit în sesiune ordinară de toamnă, în ședința sa din 31 Octombrie (13 Noiembrie) 1923, luând în deliberare comunicatul Patriarhiei din Constantinopol de sub nr. 3124 din 1923 privitor la îndreptarea calendarului Iulian, în conformitate cu propunerile conferinței delegaților bisericilor ortodoxe, întrunită la Constantinopol în luna Mai 1923, la propunerea comisiei sinodale, fiind referent P. S. Sa Episcopul Vartolomei, și după desbateri îndelungate, în unanimitate și cu însuflețire a adus următorul

CONCLUZ

I.

Știut fiind, că între anul astronomic-solar și între anul civil-calendaristic există o diferență, care în curs de veacuri a devenit simțitoare, cauzând atât în viața religioasă și socială, cât și în cea economică a statului și poporului, mari perturbațiuni și pagube morale și materiale, Sfântul Sinod constată necesitatea îndreptării calendarului Iulian, azi în uzul bisericii ortodoxe creștine și decide, ca această îndreptare să se facă având un caracter propriu.

II.

Constătându-se, că data echinocțiului de primăvară, stabilit de către primul sinod ecumenic dela Nicea pe ziua de 21 Martie, în urma diferenței dintre durata anului solar și dintre durata anului calendaristic, a rămas în-

dărat la 8 Martie, arătând o întârziere de 13 zile, Sfântul Sinod decide îndreptarea acestei greșeli, în ceea ce privește trecutul prin suprimarea acestor zile, ca să fie echinocțiul de primăvară iar precum s'a hotărât de sfinții părinți dela Nicea (325).

III.

În ce privește viitorul, se menține modul de calculare a calendarului Iulian, după care tot al patrulea an e bisect. Vor exista deci — ca și până azi — două feluri de ani: ani comuni cu 365 zile și ani bisecți cu 366 zile. Tot al patrulea an va fi bisect. Dar anul solar nu este precis de 365 zile și un pătrar, ceea ce se justifică a adăoga tot la patru ani încă o zi întreagă; ci anul solar este cu 11 minute, 14 secunde, 02 mai scurt. Această diferență face în 128 ani o zi întreagă; în 900 ani face 7 zile. Îndreptarea pe viitor a acestei diferențe se va face în anii seculari prin o nouă emisiune de zile după următorul calcul:

Dintr'un ciclu de 900 ani, 7 ani vor fi comuni și numai 2 bisecți; și anume ani bisecți vor fi acei ani seculari, cari divizați cu 9 vor da un rest de 2 sau 6. Astfel din grupul de 9 ani seculari, 2000—2800, ani bisecți vor fi numai anii 2000 și 2400, iar ceilalți ani seculari 2100, 2200, 2300, 2500, 2600, 2700 și 2800 vor fi socotiți ca ani comuni, deși unii dintre ei împărți cu 4 nu dau nici un rest; deci după regula generală ar trebui să fie bisecți, de 366 zile. După această regulă lungimea medie a anului civil va fi de 365 zile, 5 ore, și 48 minute, deci în concordanță aproape desăvârșită cu lungimea medie a anului solar, reducându-se diferența anuală la 2 s. 02., pe când după calculul astronomului Lilius de pe vremea Papei Grigorie al XIII-lea diferența este de 26 s. 02. Astfel calendarul nostru este mai perfect. După hotărârea Sf. Sinod, în curs de 800 ani între calendarele azi în uzul lumii creștine nu va fi în această privință nici o diferență.

IV.

Cu privire la sărbarea Paștilor se mențin principiile și dispozițiile canonice, stabilite de întâiul sinod reușnic de la Nicea. În temeiul acestor principii și dispoziții canonice Paștile se serbează în prima Duminecă după luna plină care urmează echinocțiului de primăvară. Considerând, că după calendarele creștine azi în uz, calcularea lunii pline este neexactă (cu 5 zile mai târziu), pe viitor va fi hotărâtor momentul, în care luna plină ce urmează după echinocțiul de primăvară se arată deasupra Sfântului Mormânt al Domnului din Ierusalim.

Iar dacă s'ar întâmpla, ca data sărbării Paștilor astfel stabilită să concadă cu pasca evrească, în acel caz sărbarea Paștilor noastre se amână pe Dumineca următoare, cum prescriu dispozițiile canonice.

V.

Sărbătorile fixe și zilele fixe din cursul săptămânii, apoi numărul lunilor și al zilelor din săptămână, rămân la locul lor întocmai ca azi.

VI.

Așezarea glasurilor, a svitelnelor cu evanghelia utreniei, a apostolului și a sfințelor evanghelii dela liturghie, rămân, ca și până acum, în legătură cu sărbarea Paștilor.

VII.

Data începutului acestui calendar se stabilește pentru luna Octombrie, anul 1924, devenind 1 Octombrie ziua de 14 Octombrie.

Ca dispoziție tipiconală de ordin intern, Sf. Sinod dispune, ca sfinții din cele 13 zile ale lunii Octombrie a calendarului actual, în anul 1924 să se sarbeze în

manastiri în tot atâtea zile consecutive, ce urmează după 14 Octombrie, iar în bisericile parohiale se vor praznui toți deolăta în ziua de 14 Octombrie.

VIII.

Hotărârea Sfântului Sinod se comunică celor patru Patriarhate ale bisericii ortodoxe și Sfintelor Sinoade ale bisericilor autocefale naționale, pentru a se obține consensul întregii biserici ortodoxe, una, sfânta, sobornicească și apostolească.

IX.

Universitățile din capitalele statelor ortodoxe (Atena, Belgrad, București, Ploiești) vor fi solicitate prin Sfintele Sinoade ale bisericilor ortodoxe din respectivele state, ca să calculeze data lunii pline astronomice ce urmează după 21 Martie, pentru un period de cel puțin 25 ani, după meridianul ce trece prin Ierusalim și datele să se comunice prin mijlocirea Sfintelor Sinoade Patriarhiei ecumenice din Constantinopol.

În caz de necesitate delegații Universităților vor putea fi convocați de către Patriarhie la o conferință comună pentru unificarea datelor.

Președinte, Mitropolit-Primat

(ss) Miron

Director, (ss) Pr. T. Simedrea.

S T I R I

Dorim tuturor colaboratorilor, abonaților și prietenilor foii noastre: Sărbători fericite!

Burse pentru studenții dela facultatea de teologie din Cernăuți. — Primim informația, ca „Fondul religios” din Bucovina a prevăzut în bugetul a. 1924 burse și pentru studenții în teologie nebucovineni, cari ascultă cursurile facultății de teologie din Cernăuți.

Acestora li se va da locuință gratuită în internat și încă o bursă de 600—1000 Lei lunar, ca ajutor pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere în internat.

Unificarea calendarului. În ședința Senatului din 15/28 Decembrie a. c. I. P. S. Sa Mitropolitul primat Dr. Miron E. Cristea a prezentat hotărârea Sf. Sinod, prin care se stabilește armonizarea anului „civil” cu anul calendaristic Iulian.

Cu acest prilej I. P. S. Sa a făcut un scurt istoric al calendarului, arătând, că bifurcarea actuală produce mari dificultăți, cu deosebire în viața economică, ceea ce a îndemnat pe reprezentanții bisericii ortodoxe să procedeze la armonizarea calendarului.

Hotărârea sf. Sinod, care dispune de când și cum se va face aplicarea calendarului unificat, o reproducem la altă parte a foii noastre.

În numele guvernului, dl. Al. Lăpedatu, ministru al cultelor a luat act de această hotărâre a sf. Sinod, singurul for competent a lua o hotărâre în această chestiune. Tot odată felicită sf. Sinod pentru modul înțelept și temeinic, cum a știut să rezolve această chestiune, care va avea urmări favorabile nu numai în viața bisericească, ci și în cea socială și economică a țării.

Nouii senatori. La alegerile pentru Senat, ținute în 30 și 31 Decembrie a. c. st. n., a reușit:

a) în cercul Buziaș-Lipova: candidatul partidului liberal, dl. subsecretar de stat G. Cipăianu, iar

b) în cercul Reghinul săsesc: candidatul partidului național, dl. Vasile Stroescu.

„Comisiunea monumentelor istorice“ a ales în unanimitate ca președinte al ei pe dl prof. N. Iorga.

Conferința Micii Înțelegeri se va întruni la Belgrad, la 9 Ianuarie st. n. și se va ocupa cu stabilirea punctului de vedere comun în favoarea inviolabilității tratatelor de pace. Această manifestare e necesară, deoarece Ungaria face sfârșiri spre fi scutită de plata despăgubirilor, iar Bulgaria agită chestia revenirii la serviciul militar obligatoriu. Deasemenea se va discuta și chestiunea adesiunii Poloniei la Mica Înțelegere.

Sărbătorirea profesorului Einstein în Olanda. În aula Universității din Amsterdam, s'a predat profesorului Albert Einstein medalia de aur a „Societății pentru încurajarea științelor naturale și medicale”. Profesorul D. I. van der Vaals a deschis festivitatea cu o cuvântare, în care, între altele, a zis: „N'avem deloc intențiunea să vă îmboldim la noui cercetări. Vrem numai, ca prin mijloacele de cari dispunem, să vă arătăm recunoștința pentru câte le-am învățat din cercetările dv.”.

Revindicările corpului didactic. Grupul parlamentar al membrilor corpului didactic, care a deschis o acțiune paralelă cu delegațiunile asociațiilor didactice de toate gradele, s'a întrunit la Cameră în seara zilei de 26 Decembrie st. n.

În această consfătuire s'au delegat d-nii Pangrați, Racoviță, profesori universitari, Radu Dobrescu, profesor secundar și Teodor Firicel, învățător din Olt, cari luând contact cu primul ministru, au hotărât de comun acord, ca într'o ședință viitoare să discute, de față cu ministrii de finanțe și instrucție și toți parlamentarii didactici de toate gradele și nuanțele, luând decizii definitive asupra salarizării membrilor corpului didactic și celorlalte categorii de funcționari.

Protocolul graniței Bănatului a fost ratificat. — După lungi discuțiuni, ținute la un nivel înalt, care au durat aproape două săptămâni și la care au luat parte aproape toți fruntașii vieții noastre politice, protocolul privitor la delimitarea graniței Bănatului a fost ratificat și de Cameră.

Proiectul a fost adoptat cu 127 voturi pentru și 15 voturi contra.

Membrii opoziției s'au abținut dela votare, iar deputații bănățeni din majoritate au votat contra.

Sufletul poporului bănățean este îndoliat astăzi, dar totuși nu și-a pierdut încă speranța, că lacrimile lui de întristare, cu ajutorul Celui Preaînalt, se vor preface în lacrimi de bucurie.

Germanii își depun banii la bănci americane. După unele cercetări făcute de bancheri americani, s'a dovedit, că de prezent s'ar afla o avere de ca. 200 milioane dolari, depusă de Germanii pe la băncile din Statele Unite.

Cum se vede, Germanii n'au sărăcit; numai statul german vrea să joace pe banerotalul, ca să aibă motiv, că nu poate plăti despăgubirile de război.

Lișarea unor deținuți în Italia. La Roma mulțimea a năvălit în temnița din Avezzano și a măcelărit pe deținuți, cari furaseră din biserică urna, care conținea osemintele martirilor.

Cârciumile vor fi închise în zilele de sărbători legale. Ministerul de finanțe a pus în vedere administrațiilor financiare, că toate cârciumile propriu zise atât din vechiul regat, cât și din teritoriile alipite, sunt obligate să se supună în totul legilor, pe baza cărora au obținut brevetele, în ce privește orele de vânzare din timpul zilei.

Ele sunt datoare să respecte cu punctualitate sărbătorile legale astfel, cum prevăd acele legi.

Cârciumarii, cari se vor dovedi, că nu se supun acestor dispozițiuni, vor fi puși în convenție și li se vor ridica brevetele.

CONCURS.

Pe baza ordinațiunei Venerabilului Consistor diecezan din 8 Decembre 1922 No. 4807 B. ex 1922 se escrie concurs pentru îndeplinirea postului de *paroh* la parohia de cl. III. din comuna *Gornia-Liubcova*, protopresbiteratul Biserica-Albă, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele sunt:

1. Una sesiune parohială.
2. Căsa parohială în natură, cu supraedificii laterale.
3. Cultul parohial: Lei 360 pe an.

4. Botezele și înmormântările gratuit, iar celealalte venite după uz.

Doritorii de a ocupa acest post să-și subștearnă recursele lor, conform Regulamentului pentru parohii, adresate comitetului parohial din Gornia-Liubcova, Prea Onoratului oficiu: protopresbiteral din Biserica-Albă la Vârșeț.

Recurenții sunt poștiți a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare în sfânta biserică din Gornia-Liubcova, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar numai cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual și nicidecum în ziua alegerii.

Gornia-Liubcova, din ședința comitetului parohial, ținută la 26 Octombrie 1923.

1--3 Pentru comitetul parohial:

Ioan Popa m. p.
președinte.

Filip Megeleş m. p.
notar.

În conțelegere cu mine: Traian Oprea protopresbiter.

Atelier de papucar

cu 2 mașini de cusut
și cu toate uneltele de
lucru apărținătoare
acestei branșe e de
VÂNZARE.
A se întreba la

Francisc Patachi
Caransebeș, (Strada Varului Nr. 28).

Important pentru toți Institutorii și Invățătorii

CHESTIUNI METODICE

VOLUMUL I

CUPRINZÂND:

Metodica Scris-Cititului și a celorlalte materii ajutătoare

DE
STEFAN VELOVAN

profesor de pedagogie la școala normală de învățători din Craiova

MARIN FLORESCU și ILIE JIANU

institutori din Craiova, foști institutori la școala primară de apitcație a școlii normale de învățători din Craiova.

De vânzare la toate librării sau la Editura „Scrisul Românesc“, Craiova.

Aducem la cunoștință Ono-
ratului public cetitor, că

CALENDARUL ROMÂNULUI

pe anul 1924

anul al XXXVII-lea, a apărut și se află de vânzare la Librăria noastră Diecezană pentru prețul de 15 Lei. Calendarul Românului este cel mai vechi și mai bine redactat calendar din părțile bănațene, care și de astădată apare cu un bogat material literar, șematismul diecezei noastre, târgurile din Bănat și Ardeal etc.

**TIPOGRAFIA ȘI LIBRĂRIA
DIECEZANĂ DIN CARANSEBEȘ**